

Η ΚΟΥΤΑΛΟΥ - Κυπριακό Παραμύθι

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μια φορά κι ένα καιρό σ' ένα απόμακρο μέρος της γης ήταν ένας βασιλιάς κι είχε τρεις γιούς όλοι λεβέντες και παλληκάρια και που κανέναν δεν μπορούσε να τους παραβγεί στην αντρεία.

Με την ανδρειά τους που ήταν ξακουστή στα πέρατα του κόσμου, κανέναν εχθρό δεν τολμούσε να απειλήσει το δικό τους βασίλειο, έτσι πάντα εκεί ήταν ειρήνη κι ο κόσμος ζούσε ευχαριστημένος και χαρούμενος.

Ο βασιλιάς τους καμάρωνε αλλά καθώς γερνούσε κάθε χρόνο όλο και πιο πολύ έπρεπε να διαλέξει σε ποιόν από τους τρεις γιούς του θα έδινε τον θρόνο και να γινόταν ο καινούργιος βασιλιάς. Για να γίνει όμως αυτό έπρεπε πρώτα να βρει ο καθένας την γυναίκα που θα παντρευόταν. Κι όποιος από τους τρεις έβρισκε την καλύτερη αυτός θα γινόταν κι ο βασιλιάς. Έτσι τους είπε να βγουν κι οι τρεις στην τaráτσα του παλατιού. Να σημαδέψουν και να ρίξουν ο καθένας με το τόξο του ένα βέλος. Κι όπου έπεφτε το βέλος αυτό, σήμαινε ότι εκεί θα έβρισκαν και την

γυναίκα που θα παντρεύονταν. Βγήκαν λοιπόν όλοι στην ταράτσα, ο βασιλιάς με την βασίλισσα, ο Βεζύρης με την Βεζύραινα κι όλοι οι ακόλουθοι του παλατιού για να παρακολουθήσουν που θα έπεφτε το κάθε βέλος που θα ρίχναν τα βασιλόπουλα.

Έπαιξαν λοιπόν οι σάλπιγγες του παλατιού και πρώτα έριξε ο μεγαλύτερος. Το βέλος διάγραψε μια μεγάλη ώσπου έφθανε το μάτι σου τροχιά,κι έπεσε ακριβώς στην αυλή του Βεζύρη. Το βασιλόπουλο καταχάρηκε γιατί η Βεζυροπούλα ήταν όμορφη και του άρεσε.

Σημάδεψε έπειτα το δεύτερο βασιλόπουλο από την αντίθετη μεριά. Το βέλος έκανε ένα μεγάααλο κύκλο κι έπεσε στην αυλή του δήμαρχου. Το βασιλόπουλο πέταξε από την χαρά του γιατί εκεί βρισκόταν η δημαρχοπούλα που του άρεσε πολύ και στον περασμένο χορό της πρωτοχρονιάς είχε χορέψει μαζί της.

Έφτασε τέλος κι η σειρά του τρίτου βασιλόπουλου. Σήκωσε το βέλος σημάδεψε και... έπειτα από τον κύκλο που έκανε το βέλος στον ουρανό, χαμήλωσε κι έπεσε.... στην κοπριά.

«Μα δεν γίνεται; Σίγουρα δεν σημάδεψε καλά.» Άρχισαν να ψιθυρίζουν οι παλατιανοί. «Να ρίξει ξανά.» Σημαδεύει και πάλι το βασιλόπουλο αλλά και πάλι το βέλος έπεσε στο ίδιο σημείο. «Λάθος σημάδεψε!» μουρμούρισαν και πάλι οι παλατιανοί . «Να ξανασημαδέψει!» Όσες φορές όμως και να έριξε ο βασιλόπουλο τα βέλη συνέχισαν να πέφτουν στην κοπριά. Φαίνεται η τύχη σου βρίσκεται στα σκουπίδια γιέ μου είπε τέλος ο Βασιλιάς. Πήγαινε να την βρεις και σε ένα μήνα ακριβώς πρέπει να είστε εδώ και οι τρείς για να δούμε ποιός θα γίνει βασιλιάς.

Έτσι το βασιλόπουλο πήγε εκεί κι άρχισε να σκάφτει για να βρει την τύχη του επάνω στην κοπριά. Έσκαψε – έσκαψε και σαν βράδιασε κι είχε τελειώσει σχεδόν όλο το μέρος αναστέναξε κουρασμένος. «Μπα δεν υπάρχει τίποτε άλλο εκτός από σκουπίδια» σκέφτηκε, όταν η αξίνα του κτύπησε σε μια τετράγωνη πλάκα. Περίεργος έπεσε στα γόνατα και με τα χέρια την καθάρισε από τα χώματα. Στην μέση της πλάκας ήταν ένας σιδερένιος χαλκάς. Τον τράβηξε με δύναμη και σαν άνοιξε η πλάκα είδε μια σκάλα που φωτιζόταν με κεριά στερεωμένα στους τοίχους. Άρχισε να κατεβαίνει να κατεβαίνει μετρώντας τα σκαλοπάτια μέχρι που έφτασε στο 99. Εκεί βρισκόταν μια πόρτα που στο πάνω μέρος της έγραφε με χρυσά γράμματα.

-«Καλώς ήλθες αφεντικό. Σπρώξε την πόρτα και μπες.» Το βασιλόπουλο την άγγιξε κι η πόρτα άνοιξε. Εκεί αντίκρισε ένα σαλόνι με ολόχρυσες καρέκλες, όμορφα κάδρα στόλιζαν τους τοίχους κι απέναντι βρισκόταν το τζάκι όπου έτριζαν τα ξύλα και μια ολοκόκκινη φωτιά που έκαιγε. Κοίταξε ένα γύρω και τότε τι να δει.

Στην γωνιά σ' ένα μικροσκοπικό σκαμνάκι καθόταν ένα πεντάμορφο κορίτσι κι όταν σηκώθηκε είδε ότι δεν ήταν πιο ψηλή από την κουτάλα της σούπας.

-Ποιά είσαι σύ κοριτσάκι; ρώτησε το βασιλόπουλο που αν και τοσοδούλα είχε τα πιο όμορφα μάτια που είχε δει ποτέ.

-Είμαι η Κουταλού, απάντησε με μια γλυκιά φωνή. Το 'ξερα ότι θάρθεις και σε περίμενα. -Μα πώς το ήξερες; ρώτησε το βασιλόπουλο με περιέργεια.

-Η μοίρα το είπε ότι όταν γίνω 18 χρονών θα έρτει να με βρει εκείνος που θα με παντρευτεί. Και σήμερα είμαι 18.

-Μα είσαι τόσο δα μικροκαμωμένη Κουταλού πως να παντρευτούμε; είπε συλλογισμένος. Είσαι όμως πολύ όμορφη και αφού το είπε η μοίρα θα παντρευτούμε. Νομίζω σε αγαπώ και για σένα, δεν πειράζει κι αν χάσω τον θρόνο. Πρέπει μόνο να σε πάρω στο παλάτι μου για να σε δει ο πατέρας μου. είπε το βασιλόπουλο. Αλλιώς όλοι θα λένε ότι δεν φέρθηκε δίκαια αν δώσει τον θρόνο σ' ένα από τα αδέλφια μου χωρίς να δούνε εσένα. Αν και αποκλείεται να σε διαλέξουν κουταλίτσα μου έτσι μια σταλίτσα που είσαι.

Πέρασε λοιπόν τις μέρες του εκεί το βασιλόπουλο μαζί με την Κουταλού μέχρι τις τελευταίες ημέρες του μήνα. Τότε η Κουταλού διάταξε και του σελώσαν ένα κάτασπρο άλογο με πλουμίδια στα χαλινάρια και για τον αυτό της σέλωσε τον πετεινό. Πήγαινε μπροστά το άλογο κι ακολουθούσε τρέχοντας ο πετεινός μέχρι που έφθασαν σ' ένα ποτάμι. Εκεί δυο γυναίκες έπλεναν τα ρούχα στην άκρη του ποταμιού ενώ δίπλα καθόταν ένα αγόρι γύρω στα δέκα του χρόνια που είχε μια τόσο μεγάλη κοιλιά σαν αγγαστρωμένο. Το βασιλόπουλο της είπε τότε να την σηκώσει για να περάσουν αλλά η Κουταλού είπε «όχι θα περάσω με τον πετεινό». Ελα όμως που ο πετεινός φοβότανε το νερό. Το άλογο χωρίς δυσκολία πέρασε το ποτάμι ο πετεινός όμως ! - Πουρι πουρ πήγαινε! τον έσπρωχνε η Κουταλού αλλά ο πετεινός αρνιόταν.

- Κικιρικού είναι βαθιά τα νερά του ποταμιού κικιρικούου. Πουρι πουρ λοιπόν η Κουταλού, κικιρικού ο πετεινός κι ήταν τόσο αστείο που ο μικρός αγκαστρωμένος στην άκρη του ποταμιού άρχισε να γελά και να γελά και να γελά. Δεν μπορούσε να σταματήσει και στο τέλος ένα μπάμ ακούστηκε κι έσκασε στην μέση η μεγάλη κοιλιά του σαν μπαλόνι. Σαν έσκασε άρχισε να μικραίνει να μικραίνει που σε λίγο είχε γίνει μια κανονική σαν όλους τους ανθρώπους κοιλιά. Οι γυναίκες που πλέναν τα ρούχα τον κοιτούσαν και δεν το πίστευαν. Τραβώντας λοιπόν πάνω τα φουστάνια τους για να μην βραχούν σήκωσαν στα χέρια η μια την Κουταλού κι η άλλη τον πετεινό και τους καταφιλούσαν. -Να είσαι καλά κόρη μου. Έγινες αιτία να

μικράνει η κοιλιά του παιδιού, έτσι τώρα θα χορταίνει με λίγο φαγητό. Τι καλό θα ήθελες εσύ από μας; Ρώτησε η μια κι η Κουταλού είπε αναστενάζοντας. -Θα ήθελα να γινόμουν κι εγώ ψηλή σαν και το βασιλόπουλό μου, για να μην χάσει τον θρόνο του εξαιτίας μου. - Θα γίνει κόρη μου. Και λέγοντας μερικά ξόρκια πάνω από το κεφάλι της, η Κουταλού άρχισε να ψηλώνει να ψηλώνει που σε λίγο ήταν μια βεργολυγερή και πεντάμορφη κοπέλα σαν τα κρύα τα νερά.. Και τότε μίλησε η άλλη γυναίκα και συμβούλεψε την Κουταλού.

-Όταν θα πάτε κόρη μου στο παλάτι θα έχουν μαγειρεμένο κρέας με πατάτες για μεσημεριανό. Τότε εσύ θα πάρεις το κόκκαλο και θα το ρίξεις στα γένια του βασιλιά. Αντί να τον κτυπήσει το κόκκαλο θα μεταμορφωθεί σε μια ωραία ανθοδέσμη με τριαντάφυλλα που θα μοσχομυρίσουν ολόκληρο το παλάτι. Το βράδυ θα έχουν μαγειρεμένους ντολμάδες με κληματόφυλλα. Εσύ τότε θα πάρεις ένα ντολμαδάκι και θα το ρίξεις και πάλι στα γένια του Βασιλιά. Τότε θα γίνει ένα καντρί γιομάτο με ανθόνερο και θα μοσχομυρίσει ολόκληρο το παλάτι. «Τώρα να πάτε στο καλό είπαν οι γυναίκες.»

Η Κουταλού που πια δεν μπορούσε να την σηκώσει ο πετεινός κάθισε πισωκάπουλα στο άσπρο άλογο και το βασιλόπουλο δεν χόρταινε να την κοιτάζει. Όσο για τον πετεινό τον έδωσαν δώρο στις γυναίκες. Σε λίγες ώρες έφθασαν στο παλάτι όπου τα άλλα δυο βασιλόπουλα ήταν κιόλας εκεί με τις αρραβωνιαστικές τους και τους παλατιανούς. Μόλις είδαν την πεντάμορφη Κουταλού που έλαμπε, οι άλλες δύο σκάσανε από την ζήλεια τους. Έτσι αποφάσισαν ότι θα έκαναν ότι έκανε κι εκείνη για να μην την προτιμήσει ο βασιλιάς και τους πάρει τον θρόνο. Κάθισαν λοιπόν στο τραπέζι κι η Κουταλού πήρε το μεγάλο κόκκαλο από το μπούτι με τρόπο, αλλά την είδε η άλλη. Έτσι πήρε και κείνη μια μπριτζόλα με κόκκαλο.

Σαν απόφαγαν λοιπόν κι ο Βασιλιάς άρχισε τις ερωτήσεις για να δει την εξυπνάδα των νυφών του.. άρχισε λοιπόν να ρωτάει την πρώτη γιατί παντρεύεται τον γιό του.

-Για να γίνω βασίλισσα και όλοι να με υπακούνε, απάντησε, σας της άρεσαν τα μεγαλεία . -Εσύ γιατί θέλεις να παντρευτείς τον γιό μου; ρώτησε την δεύτερη.

-Γιατί θα έχω τα πιο ωραία ρούχα κι όταν δεν τα θέλω πια θα τα δίνω στους φτωχούς απάντησε.

-Κι εσύ κόρη μου γιατί παντρεύεσαι τον γιό μου, ρώτησε τώρα και την Κουταλού.

- Γιατί τον αγαπώ και δεν θα ήθελα να γίνω αιτία να χάσει τον θρόνο. Όσο για ρούχα και βασίλισσα έχω το δικό μου βασίλειο απάντησε συνετά και πέταξε το κόκκαλο στα γένια του βασιλιά που ίσα του τα χάιδεψε και η ωραία ανθοδέσμη με

τα τριαντάφυλλα έπεσε μπροστά του και τον μέθυσαν με την μυρωδιά τους..

Τότε ρίχνει κι η άλλη την μπριτζόλα με δύναμη που τον πήρε στο μάγουλο κάνοντας τον να μορφάσει από τον πόνο και να γίνει έξω φρενών μαζί της. Το βράδυ κάθισαν και πάλι στο στρωμένο τραπέζι όπου τα ντολμαδάκια και τ'άλλα φαγητά μοσχομύριζαν.

Ο βασιλιάς άρχισε πάλι τις ερωτήσεις κι η Κουταλού πήρε και πάλι άριστα με τις απαντήσεις της. Στο τέλος του πετάει το ντολμαδάκι στα γένια του και το καντρί με το ανθόνερο μοσχομύρισε ολόκληρο το παλάτι. Πετάει κι η άλλη τώρα το ντολμαδάκι και γέμισαν τα γένια και ο χιτώνας του βασιλιά από ρύζια ανακατεμένα με κιμά. Κι ήταν κι από καθαρό μετάξι και πως να τον καθαρίσουν. Ο βασιλιάς θυμωμένος με την άλλη του νύφη έβαλε την κορώνα της βασίλισσας στο κεφάλι της Κουταλούς αφού άξιζε να γίνει βασίλισσα και τον θρόνο του στο μικρότερο βασιλόπουλο. Και ζήσαν κείνοι καλά κι εμείς καλύτερα.

«Το παραμύθι μας το έλεγε η μητέρα μου πριν 45-50 χρόνια και προέρχεται από τον Περιστερώνα Πάφου – Κύπρος»

Μαρούλλα Πανάγου